

OBRRTNIK

Glasilno Jugoslovanskega obrtništva Dravske banovine

Lastnik Poverjenišvo za izdajo lista „Obrtnik“
Uprava: Ljubljana, Ilirska ul. 15 (Lovro Pičman).
Naročnina znaša: za celo leto 30.— Din
za pol leta 15.—
posamezna številka 1.50

V slogi in edinstvu
vsega Jugoslovanskega obrtništva
je uspeh!

Uredništvo: Ljubljana, Borštnikov trg 1. — Odgovorni urednik Mihelčič Ivan. — Rokopisov ne vračamo. — Nefrankiranih dopisov ne sprejemamo. — Oglase zaračunamo po ceniku. — Ponašanje člankov dovoljen le z dovoljenjem uredništva.

Leto IV.

Ljubljana, dne 8. marca 1935.

Štev. 3

Politika, korupcija in protekcija.

Pred kratkim smo čuli iz ust našega pravosodnega ministra besede, ki so jih objavili tudi vsi naši dnevni časopisi — da je treba oprostiti pravosodstvo vseh vplivov politike in protekcije.

Če kdo z veseljem pozdravlja te besede, ki imajo gotovo dalekosežen pomen in bodo rodile ugodne posledice, smo to mi, obrtniki. Saj vemo iz naše polpretekle dobe, za časa najhujših borb v katerih smo se še ne dolgo tega nahajali, ko smo zahtevali pravice za naš stan in naše upravičene težnje, da so baš razni vplivi, naj-sibo osebni ali pa strankarsko političnega režima veliko škodovali obrtniški stvari.

Pravosodni minister se je izjavil: „Oni del državne oblasti, ki ji je poverjena naloga, da čuva nad pravico, ki so jo odmerili zakoni, je treba oprostiti vseh vplivov politike in protekcije“. Pri tem je mislil, da mora biti v naši državi sodna oblast svobodna, neodvisna od vseh vplivov, razum onih zakona in vesti, najsi prihajajo od izvršilne državne oblasti ali od mimoidočih strankarsko-političnih režimov ali od posameznikov, ki bi enkrat imeli interes na tem, da se v njih priloga zakon ne izvaja, vest ne posluša in pravica ne deli.

Čudno je sicer, da je treba osnovne naloge, ki jih že vsak kulturno izobražen človek razume, da jih mora vsebovati vsaka zgradba moderne pravne države znova tako poudarjati. Prav je, da se taka načela spričo razmer, ki so vladale in vladajo znova poudarijo in podkrepijo, saj se s tem pokaže krepka volja čuvati neodvisnost delitve pravice.

Raznim vplivom lahko podleže sodna oblast. Političnim vplivom v državnoslovnem pomenu besede. To se pravi, da si nankrat izvršilna oblast, to je vlada, lasti pravico, da sama deli pravico, odnosno se vmešava ter diktira način in postopek dokončnega pravdoreka, ki mora biti seveda takšen, kakršnega zahtevajo interesi posamezne osebe ali politične stranke. Predrznost posameznikov smo imeli, žal, priliko tudi obrtniki dravske banovine čuti na svojih hrbtih in to v velikih meri. Kdo se ne spominja oviranja našega upravičenega in svobodoljubnega pokreta, katerega so bile stavljeni svoj čas vse mogoče ovire na pot, samo, da ne bi obrtnik mogel močno organiziran, dati izraza in duška svoji stvari, svojim idejam in glasno povzdigniti glas za svoje pravice. To so bili vplivi raznih političnih mogotcev, ki so sesali obrtniško kri ter so na ljubo par posameznikov puščali v nemar veliko maso obrtništva, in se niso brigali za njegove upravičene pritožbe in zahteve. Mnogo in še mnogo stvari bi mogli podrobno naštet, kako se je godilo. Tudi mi pri našem listu

smo imeli dokaj zagrenjenih časov. Čeprav smo vse v okviru veljavne zakonodaje storili, vendar so bili politični motivi, — motivi mogotcev močnejši in so preprečili marsikdaj, docela nedolžne članke objaviti. Hudo pa je pri tem to, da ni bilo to zabranjeno s strani pravosodstva — one državne oblasti, ki je merodajna za to temveč so to nalogo siloma prevzeli oni, ki tega nikdar v eksploatacijo dobiti ne bi smeli. Hranimo dokaze in imamo nešteto prič, ki vse to lahko potrdi — toda o tem bo pisala zgodovina o osamosvojitvi obrtništva dravske banovine.

Taki in slični so bili pojavi — nezdrave metode, ki so ovirale kritiko v mejah veljavne zakonodaje, ki niso dopuščale izražanja naroda in ne deliti pravico.

Zavedamo se, da če bo državni organizem zdrav in oproščen vseh nezdravih pojavov ter vplivov, predvsem na pravosodstvo, da se bo tega znal otresti z vso silo. Vse krize in težkoče bo narod in ustroj države prenesel. Prenesti pa ne bo mogel narod, da bi se pravica tlačila, kajti narod je zdrav in hoče podpirati neodvisno svobodno pravico ter spoštuje zakonodajo, ki se mora v dobro naroda izvajati, pravica deliti in ne plačati.

Obrtniki smo že poudarili, da z zaupanjem gledamo v ukrepe nove vlade. Na izjavo g. pravosodnega ministra pa smo vprav ponosni, ker se zavedamo, da prihaja čas, ko se bodo morali zakoni drugače spoštovati in izvajati, kakor so se. vsi državljani, posebno pa obrtniki smo poklicani kot temelj države, da avtoriteto države v teh stremljenjih podpiramo.

Socijalno zavarovanje obrtnikov.

Pred tedni sem imel priliko govoriti s stari obrtniškim borcem, svoječasnim ustanoviteljem in dolgoletnim predsednikom strokovne zadrage. Po izmenjavi par vsakdanjih vprašanj glede zdravja in posla ter par pripomb o vremenu in zim, je prešel pogovor takoj na pereča stanovska vprašanja, med drugim tudi na problem socijalnega zavarovanja obrtnikov. Komaj se je pričel pogovor o zadnjem predmetu, že sem izpoznal, da smatra moj stari tovariš izvedbo socijalnega zavarovanja obrtnikov točasno za nemogočo. Ne govorim za svojo osebo, je pristavil, kajti jaz sem že izven starostne meje, vendar pa poznam razmere mojih mlajših tovarišev v toliko, da smem z mirno vestjo trditi, da ne prenesejo nobenih novih dajatev več, pa čeravno bi bile iste v njih lastni prid. Kako je pa gledalo obrtništvo na ta problem pred leti, ko ste se še vi udeleževali, sem ga vprašal. Odgovoril mi je: „Takratno vodstvo obrtniškega pokreta je imelo svoje muhe in ni vedno upoštevalo željo množice, katero je zastopalo. Sicer jih tudi sedanje vodstvo ne upošteva, toda danes je obrtnik dozorel, zato si zna pomagati tudi preko volje takozvanih voditeljev. Da je bilo obrtniško vodstvo takrat res muhasto, boste izpoznali iz naslednjega primera: V letu 1925., če

se prav spominjam, se je sklicalo v dvorano mestnega doma v Ljubljani anketo delegatov vseh obrtnih zadrug. Kot zadružni načelnik, udeležil sem se te ankete, kot delegat za našo zadrugo. Razpravljalo se je o socijalnem zavarovanju obrtnikov. Delegatje podeželskih zadrug smo bili v večini. Dokazovali smo, da je prisilno zavarovanje obrtnikov spričo podeželskih prilik nemogoče, dokazovali, da bi izvedba prisilnega zavarovanja vplivala na posameznike katastrofalno. Posebno smo nastopili proti prisilnemu zavarovanju zato, ker smo v O. U. Z. D. videli zadosti resen opomin, da zbirokratizirano prisilno zavarovanje nikakor ne more vsestransko doseči svojega pravega namena. Oni delegatje, ki se ne pečajo poleg obrti tudi s kmetijstvom, bili so, kar je popolnoma naravno, za zavarovanje. Videč, da smo nasprotniki prisilnega zavarovanja v večini, ni odredilo vodstvo nikakega glasovanja. Anketo se je zaključilo, brez, da bi bil pravilno sprejet kak sklep, ki bi bil za prireditelje obvezen. Zato je takratno obrtniško vodstvo še v naprej moglo zastopati stališče v prid prisilnega zavarovanja, čeprav proti volji večine delegatov. Vidite, take muhe je imelo takratno obrtniško vodstvo.“

Iz povedanega je razvidno, da vodstvo obrtniškega pokreta v dobri pred izdajo obrtnega zakona ni zadosti poznalo socijalnih in gospodarskih prilik zlasti podeželskih obrtnikov. Če bi poslušalo opomin podeželskih delegatov na prej omenjeni anketi, bi se morda pozneje toliko potrudilo, da bi te razmere izpoznalo in jim svoje delovanje prilagodilo. Tega pa vodstvo ni smatralo za potrebno, temveč je vkljub nepoznanju prilik in razpoloženja stanovskih tovarišev vztrajalo pri svoji zahtevi tako dolgo, da je dobilo socijalno zavarovanje obrtnikov v novem obrtnem zakonu svojo zakonsko podlago.

Verjetno je tudi, da se delegatje bivših zadrug, ki so predstavljali na zborih Zveze voljo podeželskega obrtništva, niso vsikdar v polni meri zavedali svojega važnega poslanstva, ker bi se v drugem slučaju živahneje udeleževali raznih debat in ne bi mogli glasovati za vsak prečitani jim predlog, brez, da bi bila zadevna snov predhodno temeljito obdelana vsaj v odborih zadrug, katere so zastopali. Prisilno zavarovanje obrtnikov se niti na občnih zborih vseh zadrug ni omenjalo, tam pa, kjer se ga je omenjalo, se je pa zgodilo to s par besedami. Zato je zakonsko določilo o prisilnem socijalnem zavarovanju obrtnikov neprijetno iznenadilo vsaj v tukajšnjem srezu najmanj 98% obrtnikov. Mnenja sem, da tudi v drugih srezih ni bilo veliko boljše. Razpoloženje proti prisilnemu zavarovanju obrtnikov je bilo pri večini stanovskih tovarišev tako, da je oni, ki je to razpoloženje videl, takoj izpoznal, da problem socijalnega zavarovanja obrtnikov ne bo še tako brž rešen, kakor so predvidevali oni redki, ki so morda mislili, da bo obrtništvo videlo samo pozitivno stran tega problema. K sreči sta se pa v onem času in istočasno pojavila dva faktorja, ki sta obrtništvo, katero se je dotlej povečini brigalo za

Razpis osnutka plakata za obrtniško razstavo DJO v Ljubljani.

Razstavniki odbora razpisuje 3 nagrade za napravo osnutka plakata za razstavo. Vsi interesi prejmejo pogoje v pisarni DJO, Ljubljana, Rimska c. 19. Kdor želi napraviti osnutek naj pogoje dvigne, ali piše, da mu jih razstavniki odbor pošlje.

Pozivamo obrtnike, mojstre in obrtniške pomočnike slikarskih strok, da se konkurence za plakat udeleže in dokažejo kaj more ustvariti tudi obrtniška roka.

Rok za napravo plakatov poteče 20. marca ob 12. uri in se morajo do tedaj razstavnemu odboru dostaviti.

vse prej, kakor pa za svoj stanovski pokret, toliko zdravila, da se je pričelo zanimati za vsa stanovska vprašanja in zahtevalo odločilnega sodelovanja pri reševanju vseh, njega zadevajajočih problemov in vprašani. Ta faktorja sta bila: nov obrtni zakon z mnogimi, obrtništvu škodljivimi določili in pa nerazumljivo diktatorsko nastopanje nekaternikov. Obrtništvu se je vprašalo zakaj se ga ob tako važni priliki, kakor je sestava osnutka za nov obrtni zakon, ni resno pritegnilo k sodelovanju. Zakaj so smeli in še to v jako mali meri sodelovati samo redki nekaterniki, kateri vsled njihovega premelega poznanja in premelega upoštevanja življenjskih prilik, volje in mišljenja obrtniških množic, deloma pa tudi vsled njihove ozkosrčnosti, itak ne pridejo za koristno delo v stanovskem pokretu bodočnosti resno v poštev. Ko je probujajoče se obrtništvu videlo še diktatorski nastop teh prodanih nekaternikov, se je resno zganilo in odločno pokazalo, da ni nikaka raja izpred leta 1848. Valpet je bil premagan, prvi uspeh nastopajočih obrtniških množic je bil dosežen, prisilno zavarovanje obrtnikov je bilo odgodeno.

Odgoditev izvedbe socijalnega zavarovanja obrtnikov je naravno dobrodošla predvsem vsem zadolženim tovarišem, pa tudi premnogim nezadolženim, ki pod pezo krize in pod pezo davčnih bremen ter bremen v socijalne svrhe tudi komaj še životarijo in so s prvimi vred v nevarnosti, da zgube svoje gospodarsko ravnotežje. Saj je znano, da morajo biti tako davki, kakor tudi dajatve v socijalne svrhe v mnogo slučajih iztirjane s silo, na veliko škodo prizadetih. Zato je nerazumljivo, če je kdo mnenja, da bi se naj na ta način plačevalo tudi doprinose za osebno zavarovanje. Znano je tudi (čeprav ne vsakomur), da je bil obrtnik, zlasti podeželski že od nekdaj vajen varčevanja, ker ga k temu silijo razmere, vendar se pa varčevanje današnjih časov ne more označiti s to besedo, ker to je pomanjkanje in hiranje. Torej je zaenkrat nemogoče misliti na starostno preskrbo, ker manjka sredstev za primerno vsakdanje preživljanje.

Naravno je, da se vsi obrtniki ne bodo nikdar izjavili za prisilno zavarovanje. Ne bo se mogel izjaviti za tako zavarovanje oni obrtnik, kateri je ob času konjunktore ustanovil, povečal ali pa moderniziral svoj obrat s pomočjo kredita, ker tak sicer marljiv in varčen tovariš bo moral do smrti garati in stradati, pa morda še ne bo mogel poplačati svojega dolga, kateri se mu je vsled narasle kupne vrednosti dinarja najmanj podvožil. Če bi tak obrtnik deloval v prid takojšnje izvedbe prisilnega zavarovanja, pregrešil bi neodpustljivo napram sebi in svoji družini. Prav tako se bo branil prisilnega zavarovanja obrtnik-kmet, kateri vidi svojo starost kolikoroliko zasigurano potom užitka iz posestva. Dohodki obrtnikov-kmetov so tudi daleko premali, da bi zadostovali za plačilo kake izdatne premije. Zato bodo morala združena rokodelcev, predno bodo v smislu zakonskega

določila pričela z izvajanjem zavarovanja svojih članov, misliti na vse pravkar navedene pestrosti našega obrtniškega življa. Pri vprašanju, kaj bo z onimi, ki se točasno ne morejo niti dostojno oblačiti in zadostno prehraniti sebe in kopicu otrok, kaj z onimi, kateri kljub vsej svoji največji varčnosti in pridnosti ne morejo plačevati obresti od dolgov, kaj z onimi, kateri so bolj kmetje kakor pa obrtniki in ne nazadnje pri misli na razmere pri našem delavskem zavarovanju, se bo konečno morda vendarle prišlo do prepričanja, da je problem prisilnega zavarovanja obrtnikov vsaj v Dravski banovini jako težak problem za katerega rešitev in prilagoditev našim razmeram, bo potrebno sodelovanje najboljših zavarovalnih strokovnjakov, ki pa bodo morali delati roko v roki z interesi različnih plačilnih zmožnosti in različnih življenjskih zahtev.

Morda bi bilo zaenkrat najbolj priporočljivo, če si vzamemo za vzgled prostovoljno obrtniško zavarovanje nemških tovarišev. S tem bi bil položen temelj bodočemu, če bodo razmere dopuščale, magari prisilnemu zavarovanju, čeprav se mi čudno vidi, da se stanu, za katerega se zahteva večjo izobrazbo, bolj omejuje pravico samoodločbe, kakor pa stanu, za katerega ni potreben poseben dokaz izobrazbe.

Sigurno pa je, da bo zavarovanje doseglo svoj pravi cilj le potem, če bo organizirano v smislu želj in potreb širokih obrtniških množic ter bo postavljeno na temelj najširše samouprave, upravljanje neposredno od zaupanja vrednih obrtnikov. V tem slučaju se zavarovane gotovo ne bo čutil prizadetega v svoji osnovni državljanski pravici, ne bo čutil, da se mu s prisilnim zavarovanjem pravzaprav omejuje osebno svobodo, katere se mu kot pridobitniku nikakor ne bi smelo omejevati.

Ni nam treba dokazovati, da je zavarovanje za naš stan velepomembno, ker se tega vsak obrtnik itak zaveda. Odklanjati pa je treba vsako prazno besedičenje, ker obrtniki imamo dovolj povoda, da smo nezaupljivi in zahtevamo sodelovanja na popolnoma zdravi podlagi. Predno se zavarovanje izvede ima vsak obrtnik pravico da sodeluje in soddloča tam, kjer se gre za njegovo osebo, za njegovo bodočnost in njegov, v največ slučajih, pristradani denar. To sodelovanje je pa nemogoče vse dotlej, dokler nimamo na vpogled celokupnega načrta tega prepotrebne zavarovanja z vsemi pripadajočimi premijskimi in rentnimi tabelami in z osnutki vseh predpisov o organizaciji in upravljanju istega. Ali si bo moralo obrtništvu pribaviti te stvari potom privatne inicijative, potom svojih prostovoljnih organizacij? Ali ni morda to dolžnost zbornice?!

Podeželan.

Op. ur. Prinašamo prednji članek z željo, da bi se vprašanje obrtniškega zavarovanja rešilo v skladu z obrtniški željami in potrebami. Smo vsekakor za izvedbo zavarovanja, toda le v soglasju širšega obrtnišva in njega organizacij, ter po razredih katere si obrtništvu samo izbere.

Veliki protestni zbor proti Bati v Beogradu.

V nedeljo, dne 10. februarja t. l., se je vršil v Beogradu v dvorani Delavskega doma veliki javni shod proti Bati, na katerem so bili zastopniki, delegacije čevljarke, usnjarske obrti in industrije, trgovcev z čevlji in usnjem iz cele države.

Poleg delegatov iz cele države so bili navzoči tudi zastopniki raznih ministrstev, kakor tudi predstavniki obrtnih zbornic in polno nabita dvorana z galerijami občinstva.

Ljubljanska zbornica za T. O. I. pa je namesto zastopnika poslala na to zborovanje svoj pismeni referat z resolucijo.

Zbor je otvoril gospod Ljubomir Šušakovič, ter uvodoma pozdravil zastopnike raznih merodajnih faktorjev, delegate kakor tudi vso zbrano občinstvo. Na to je gospod Šušakovič obrazložil težki položaj naših mojstrov, ki se bavijo s predelavo usnja ter ugotovil, da se ni zgodilo ono, kar je Bata v memorandumu naši vladi obljubil. Izjavil je, če nismo potrebni Bati, smo potrebni svojim otrokom in državi.

Že v začetku zborovanja pa je nastal hud vihar, kateri se je izpremenil v dejansko borbo (pretep) med našimi upravljeno ogorčenimi in eksistenčno uničenimi čevljarji in Batinimi uslužbenci, kateri so motili in na vsak način hoteli razbiti veliki zbor. Atleti so v nekaj minutah neljubega boksaškega športa nenavajeni, postavili Batine ljudi pod kap, ter napravili popolni mir, nakar se je zborovanje v slogi nadaljevalo.

Ta slika jasno dokazuje, da naši čevljarji niso le pripravljeni dejansko stopiti v boj proti sovražniku naše države, temveč so pripravljene tudi dejansko stopiti v boj proti njihovemu sovražniku Bati, katerega smatrajo krivim uničevanju čevljarjskih eksistenc, predno postanejo popolnoma obubožani.

Gospod Vlada Markovič, podpredsednik obrtne zbornice, se je bavil z vprašanjem akcije Narodne odbrane „Svoji k svojim“, ki je zelo potrebna.

Nad vse krasen govor je imel g. Dr. Časlav Nikitovič, glavni tajnik Obrtne zbornice v Skoplju. Njegov govor je bil izborna dokumentiran, in pogostokrat prekinjen z burnim aplavzom. Izjavil je: „Pri tej akciji nismo osamljeni“. Ta stvar ni tako majhna kot na zunaj izgleda, saj gre za 35.000 obrtnikov in industrijcev, preko 100.000 delavcev in preko 300.000 njihovih rodbinskih članov, ter končno okoli en milijon prebivalcev, ki se bavijo z živinorejo.

Celih deset let se že borimo, ter se je do sedaj vršilo okoli 100 kongresov in 200 raznih konferenc. V 200 resolucijah se je zahtevalo, naj se pazi na to, kaj dela Bata pri nas. Danes ne govorimo samo zase. Tu so interesi vsega našega naroda.

Govornik je nato navedel razne primere, kako Bata dela, ter stvari dokazoval z konkretnimi dokazi, tako da so celo zastopniki ministrstev bili začudeni nad temi dokazi.

Nato so govorili gg.: Jovan Antonić, Tomo Bešter iz Zagreba, Kosta Petrovič iz Niša.

G. Stevan Petkovič iz Beograda (v imenu delavcev, je zahteval anketo proti Bati). Govornikova izvajanja so bila nešteto krat prekinjena z burnim ploskanjem. Nato je govoril g. Jernej Perdan, predsednik čevljarkega Udruženja iz Ljubljane, ter se je bavil s padcem čevljarjskih mojstrov, pomočnikov in vajencev ter o splošnem položaju čevljarke stroke v Sloveniji.

Zadnji govornik je nastopil g. Franjo Kristan iz Ljubljane s sledečim govorom:

Spoštovani zbor! Dragi bratje! Dolžnost mi je, da vas v imenu propadajoče čevljarke stroke v Sloveniji bratsko pozdravljam.

To ni šala, niti kričavi zbor, kadar se zbiramo v prestolici Beogradu iz vseh krajev naše zemlje zastopniki čevljarke in usnjarske obrti in industrije, da skupno brat z bratom enoglasno zakličemo merodajnim faktorjem prav na uho, pravice

Obrtniška razstava DJO v Ljubljani 1935.

Združene podružnice DJO Ljubljana-mesto in Ljubljana VII.-Šiška prirede razstavo obrtniških izdelkov v času od 29. junija do vključno 14. julija t. l. na Liceju v Ljubljani.

Zanimanje za razstavo v Ljubljani je vsesplošno in se znova prijavljajo novi interesi.

Pokroviteljstvo razstave je blagovolil prevzeti ban dravske banovine g. dr. Dinko Puc. Prostore na Liceju je za razstavo blagohotno stavilo na razpolago Mestno poglavarstvo v Ljubljani. Kraljevska banska uprava pa je dovolitev razstave s svoje strani že tudi odobrila. Razstavni odbor, ki mu načeljuje tov. Košak Ivan je vztrajno na delu ter so redne seje širšega odbora vsak četrtek ob 8. uri v pisarni DJO. Ožji odbor, ki šteje 9. članov pa je sploh v permanciji.

Vsi interesi, ki žele razstaviti svoje izdelke, naj se izvolijo obrniti na pisarno DJO, Ljubljana, Rimska cesta 19, ali na predsednika podružnice DJO Ljubljana VII.-Šiška, tov. Kristan Franja, Ljubljana VII., Celovška c. 85, kjer prejmejo vse pripomočke in pojasnila.

hočemo, zaščito zahtevamo na svoji zemlji pred Bato, kateri je za nas Jugoslovane tujec.

Dragi bratje! Mi čevljarji nismo študirali matematike in vendar smo znali računati v bodočnost, in tudi zračunali smo, da nam bo Bata s svojim sistemom uničil naše eksistence.

Mnogi študirani matematiki, kateri so zavzemali visoke odločilne položaje na krmilu naše države, pa niso znali izračunati tega, kar smo čevljarji izračunali sami, ali pa v svojo korist niso hoteli. Vsled tega so se začele naše poštene in pravične borbe v posameznih krajih naše države za lastni obstoj v svoji domovini kateri je bil ogrožen od strani Bate in njegovega sistema.

Pošiljali smo naše prošnje, resolucije in proteste na vse merodajne osebe, katere so zavzemale v široki jugoslovanski javnosti visoke položaje, katerim smo verovali, katerim smo zaupali.

Spoštovani zbor! Pred štirimi leti smo dali svoje zaupne glasove redkim osebam izmed naroda, ter jih poslali kot naše zastopnike v Beograjsko prestolico zato, da bodo delali za blagor celega naroda in države. Štiri leta so delali možje za blagor naroda. Mi pa danes v enem dnevu pretehtamo njihovo delo in ocenimo, koliko je bilo vredno s tem, da konstatiramo, da so bile naše eksistence baš v teh štirih letih skoro popolnoma uničene.

Baš v teh štirih letih se je Bata podelila koncesija.

Baš v teh štirih letih je Bata začel obratovati tvorniško na jugoslovanskem ozemlju. Baš v teh štirih letih je Bata neovirano razširjal mrežo svojih podružnic v naši državi v sleherni kot vseh štirih tečajev, tako da jih danes šteje okoli 138 v naši državi, izmed teh samo v Dravski banovini 35.

Baš v teh štirih letih dela slavni mož za blagor naroda, je dobil Bata dovoljenje ustanavljati lastne delavnice, v katerih je vršil popravila starih čevljev in s tem nam domačim čevljarjem odjedal najskromnejši košček kruha.

Bratje! To je bilo delo za blagor naroda. Ne smemo se čuditi, ako je Bata s tako lahkoto prodiral v najbolj skrite kote naše države. Ne smemo se čuditi, ako so naše eksistence tako rapidno padale pod minimum eksistenčne samostojnosti. Kajti naši merodajni faktorji, kateri so izšli iz naroda, katere je plačeval narod, so pozabili, da smo domači čevljarji z našimi delavci in našimi družinami tudi en del jugoslovanskega naroda, en del državotvornosti.

Pozabili so na naše državljanske pravice v svoji preveliki duhovitosti do novega sistema v čevljarjski industriji, do Batovega sistema, katerega je zanesel Bata iz inozemstva v našo državo na škodo domače čevljarke obrti in industrije. Zato je bil tudi že skrajni čas, da se je pred par dnevi prikazal na obzorju angel z gorečim mečem v roki ter razgnal zmotne grešnike iz raja.

Spoštovani zbor! Čuli smo izvajanja predgovornikov, kateri so podajali sliko za sliko našega težkega položaja, kakor tudi delo in sistem Bate. Čuli so tudi merodajni činitelji, zastopniki ministrstev, katere so številno na današnjem zboru zastopana.

Zato upamo, da bo sedaj naše stališče v borbi proti Bati, v borbi za naš lastni obstoj, za naš kruh lažje.

Upajmo, da bodo sedanji in bodoči merodajni činitelji znali bolje ceniti lastni narod, lastno domačo obrt, katere je v naši državi razen kmečkega stanu najmožnejši stan, torej tudi upoštevanja vreden.

Upajmo bratje, da se bodo v bodoče zakoni izvajali, ter vršile stroge kontrole v Batinem delovanju, v delovnem času, nadurnem delu, na socijalnem in zdravstvenem polju delavstva i. t. d. tako, kakor to zakoni zahtevajo.

Položaj čevljarke obrti je danes v Sloveniji mnogo slabši kot v ostalih krajih naše države, kajti v nobeni pokrajini nima Bata toliko svojih podružnic, kakor baš v Sloveniji, ter je tudi stanje slovenskih čevljarjev dalje nevzdržno.

V Sloveniji smo čevljarstva in usnjarska stroka vodili proti Bati ostre borbe za naš lastni obstoj v svoji domovini ali vedno brez uspeha.

Tako sem tudi jaz pred štirimi meseci imel na nekem shodu v Ljubljani daljši govor v obrambo propasti naših eksistenc. Radi tega mojega govora na tem shodu me sedaj Bata toži po § a-10., o nobijanju nelojalne konkurence, ter zahteva 100.000 Din odškodnine.

Dalje me tudi Bata toži po §§ 297. odst. 2. in 301. odst. 2. k. z. Ali bratje! Jaz se ne bojim Batine tožbe, bojim se bede, katera že danes gospodari v moji družini in družinah mojih sotovaršev.

Zato kličem danem Vam vsem! Bratje! Napred! Po državnih in človeško naravnih zakonih! Borba dalje! Borba za naš život, život naših porodica do cilja!

Govornikovim izvajanjem so zborovalci sledili z burnim aplavzom.

Predsednik g. Ljubomir Šušakovič se je nato zahvalil vsem prisotnim, ter prečital zelo obširno resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta, katere pa vsled pomanjkanja prostora ne moremo priobčiti.

Delegati iz cele države so se popoldan sestali v obrtni zbornici na konferenco, na kateri so sklepali o nadaljnjih korakih proti Bati, da se prepreči popolna propast v čevljarstvu stroki. Delegatje po dva iz vsake banovine so ostali v ponedeljek in torek še v Beogradu, da posetijo in predložijo v nedeljo na zboru sprejeto resolucijo raznim ministrom v končno rešitev.

Ta zbor, ki se je vršil 10. februarja v Beogradu je bil eden največjih protestnih zborov te panoge kar jih je bilo dosedaj v naši državi. Upamo, da se bodo vendarle enkrat končno merodajni činitelji zavzeli za to propadajočo stroko, kar bi bilo že skrajni čas.

nikom in Gorjup Antonom, kot podpredsednikom. Za osrednji odbor je govoril še tov. Šimenc I., na kar je bil po krajših izvajanjih in predlogih zaključen občni zbor.

Občni zbor podružnice DJO — Medvode.

V nedeljo, dne 20. januarja se je vršil občni zbor podružnice v prostorih gostilne Jesih.

Poslevodeči podpredsednik tov. Sešek je ob 4. otvoril občni zbor, pozdravil navzoče, posebno pa zastopnika O-DJO tov. Šimenca, zastopnika podružnice Ljubljana-mesto tov. Marna, ter zastopnika podružnice DJO St. Vid nad Ljubljano tov. Vrhovca in Zavodnika. Opisal je delo podružnice v preteklem poslovnem letu. Za njim je podal pregledno tajniško poročilo tajnik tov. Hribar.

Izvoljen je bil nov odbor s tov. Sešek Francem, kot predsednikom in Hribar Jernejem, kot podpredsednikom. Za tajnika pa je bil izvoljen tov. Žontar Janko.

Pri raznoterostih so se obravnavala razna obrtniška vprašanja. Sklenilo se je prispevati v tiskovni sklad „Obrtnika“ znesek Din 200.—. S tem je bil dnevni red izčrpan ter je tov. predsednik po skoraj štiriurni debati zaključil lepo uspešno zborovanje.

Logatec. Občni zbor podružnice DJO se je vršil v nedeljo dne 20. I. 1935 v prostorih gostilne Škerlj v Logatcu. Predsednik Vilar je s pozdravom na navzoče otvoril občni zbor in posebej pozdravil še zastopnika O-DJO tov. Moreta iz Ljubljane. Podal je nato svoje poročilo, ki je bilo soglasno sprejeto. Enako so bila sprejeta ostala poročila. Sprememba pravil je bila enako soglasno odobrena. Zbrano obrtništvo je nato pozdravil zastopnik Osrednjega društva tov. More ter želel društvu čim več uspehov. Članarina se je sprejela za tekoče leto na 10.— Din. Pri volitvah odbora je bil izvoljen nov predsednik, ker je dosedanji predsednik odložil svoje mesto, kar je poročal že v svojem poročilu, da ne sprejme več tega mesta. Za novega predsednika je bil izvoljen Hodnik Ivan, slikarski mojster, podpredsednika Miroslav Marušič, mehanik, tajnika Ciril Lenarčič, blagajnika Lovro Grom ter ostali odborniki, namestniki in nadzorstvo z neznatnimi izpremembami. Novoizvoljeni predsednik se je zahvalil za izvolitev, nakar je sledila razprava o neznosnih davčnih bremenih, šušmarstvu itd. Razprava je bila tudi o tem, da se mora vsled dosege uspehov organizirati vse obrtništvo v DJO in da se po možnosti vsak posameznik, če pa to ni mogoče vsaj več skupaj naroči na list „Obrtnik“. Ker je bil izčrpan s tem dnevnim red je predsedujoči z zahvalo poročil zaključil uspeli občni zbor.

Podružnica Društva Jugoslovanskih obrtnikov v Celju je imela v nedeljo dopoldne v spodnjih prostorih Narodnega doma svoj redni letni občni zbor, ki ga je vodil predsednik tov. Holobar. Podružnica je imela 284 članov. Za vez med odborom in članstvom se je skrbelo na društvenih sestankih, na katerih so razpravljali v glavnem o gospodarskih in davčnih zadevah. Društvo je tudi priredilo dvoje večjih zborovanj. Celjska podružnica je skrbela za razširitev pokreta DJO tudi zunaj Celja in je v ta namen priredila v raznih krajih več zborovanj ter omogočila ustanovitev nekaj organizacij, nekaj se jih pa še snuje. Glavno delo celjske podružnice se je sukalo okrog priprav za obrtno razstavo, ki bo letos poletj v Celju. V tej poslovni dobi je bil tudi ustanovljen mladinski odsek, ki je že nabavil mladini instrumente za tamburaški zbor, ki sedaj že pridno vadijo. Pri volitvah je bil ponovno izvoljen za predsednika g. Holobar, za podpredsednika pa gg. Selišek in Jager. Končno je govoril še g. Bizjak o vraščanju Vajeniškega doma in g. Pičman iz Ljubljane o splošnih obrtniških zadevah. Posebna deputacija je nato izročila g. min. Marušiču, ki se je slučajno mudil v Celju, spomenico, nanašajočo se na Vajeniški dom z ozirom na Obrtni dom.

Ustanovni občni zbor podružnice DJO v Šoštanjju.

V nedeljo, dne 17. II. t. l. se je vršil ustanovni občni zbor podružnice DJO v hotelu Jugoslavija.

Zbora se je udeležilo preko 150 obrtnikov ter je bila prostorna dvorana nabit polna obrtništva.

Zbor je otvoril ob 10. uri dopoldne predsednik pripravljalnega odbora tov. Verdnik, pozdravil številne obrtnike ter zastopnika ODJO in zastopnike celjske podružnice s predsednikom Holobarjem na čelu. Predsedujoči je v počastitev spomina tragično preminulega Nj. Vel. Kralja Alek-

Obrtniški zbor v Kazini.

Med obrtništvom je o priliki razpisa novih volitev za narodno skupščino zavladalo mnenje, da mora dobiti obrtniški stan v bodoči narodni skupščini tudi stanu primerno zastopstvo.

Obrtništvo v dravski banovini, ki doslej ni imelo nobenega vidnega obrtniškega predstavnika v parlamentu, se je živo začelo zanimati za volitve ter staviti zahtevo, da prejme zastopstvo, ki mu pripada. Med članstvom društva jugoslovanskih obrtnikov je že od razpisa volitev sem želja in težnja, da se postavi obrtniške kandidate. To mnenje in težnja je dobila izraza na seji osrednjega širšega odbora DJO, ki se je vršila prejšnji petek. Soglasno se je izrazilo mnenje, da naj se obrtništvo priključi vladni listi g. Jevtiča.

V Ljubljani se je vršil v četrtek 7. t. m.

zbor v Kazini, ki se ga je udeležilo okrog 300 obrtnikov iz Ljubljane in bližnje okolice. Zborovanje je manifestacijsko izzvenelo soglasno za tem, da dobi obrtniški stan dravske banovine svoje zastopstvo ter se je obenem jasno poudarila zahteva po Obrtniški zbornici v Ljubljani. Po govorih tov. Pičmana, Šimenca I., Seška iz Medvoda, Košaka, Moreta in Kristana je bil sprejet predlog tov. Šimenca I., da se ministra g. dr. Marušiča naprosi za kandidaturu poslanca v Ljubljani, kot namestnik pa naj bi bil tov. Pičman. Enako je bil na tem zboru izvoljen za kandidata Ljubljana-okolica tov. Pičman. Izvoljen pa je bil tudi poseben obrtniški volilni odbor, ki mu predseduje tov. Pičman, v katerem so zastopani obrtniki iz vseh pomembnejših krajev dravske banovine.

Iz obrtniškega pokreta.

Občni zbori.

Občni zbor podružnice DJO pri Devici Mariji v Polju.

V nedeljo, dne 3. februarja se je vršil dopoldne v prostorih šole redni občni zbor podružnice, katerega je otvoril in vodil predsednik tov. Tomšič, ki je uvodoma pozdravil upravitelja šole g. Miheliča, zastopnika O-DJO iz Ljubljane tov. Moreta in predsednika podružnice DJO Moste tov. Požarja.

Predsednik je podal svoje poročilo o delovanju organizacije v preteklem letu. Pravtako je poročal predsednik o tajniškem poslovanju, ker je med letom tajnik tov. Požar odstopil. Sledilo je poročilo blagajnika ter so bila vsa poročila soglasno sprejeta. Sprejelo se je soglasno preurejena pravila. Tov. More je pozdravil obrtništvo v imenu O-DJO in oprostil zadržanega predsednika tov. Pičmana. Predsednik Tomšič je pozval obrtništvo k udeležbi na razstavi, katero bo podružnica priredila skupaj s podružnico v Mostah.

Podrobno poročilo in navodilo o razstavi pa je podal predsednik tov. Požar iz Most. Pri volitvi novega odbora sta bila izvoljena za predsednika tov. Tomšič Fran in za podpredsednika tov. Maček. V odbor pa tudi večinoma stara uprava z malimi izpremembami. Članarina je ostala neizpremenjena. Za tem se je vnela živahna debata o šušmarstvu v katero je poseglo več članov, ki je izzvenela, da mora obrtništvo samo v prvi vrsti paziti na šušmarje in gledati, da se ta rak-rana zatire. Dalje je bilo razpravljano, kako poglobiti društveno delovanje predvsem pa pridobiti vse obrtništvo v društvo, ker le tedaj ko bo vse obrtništvo kompaktno organi-

zirano, bo mogoče doseči še večje uspehe. Sklenilo se je predlagati v davčni odbor v Devici Mariji v Polju obrtnike, ker so dosedaj premalo zastopani. Po dveipolurni razpravi je predsedujoči z zahvalo za vztrajanje navzočim, zaključil uspeli občni zbor.

Občni zbor podružnice DJO na Viču.

V sredo, dne 23. januarja t. l. se je vršil v telovadnici narodne šole drugi redni občni zbor podružnice DJO. Občni zbor je otvoril in vodil podpredsednik tov. Marinčič, ki je uvodoma pozdravil vse navzoče posebno pa delegata O-DJO in zastopnike ljubljanske podružnice. V svojem poročilu je nadalje omenil, kako je društvo v pretečenem letu delovalo, iz katerega poročila je razvidno intenzivno delo podružnice vsestransko. Sledilo je poročilo tajnika tov. Mancinija, katero je bilo zelo izčrpno in je podrobno izkazovalo društveno delovanje. Vršili so se mnogi poučni sestanki, podružnica je delovala pri raznih akcijah, krona vsega dela pa je bila I. obrtniška razstava na Viču, ki je društvu pa tudi posameznikom prinesla ugodne uspehe. Sledilo je poročilo blagajničarke tov. Mimi Wohinz, ki je bilo zelo izčrpno in je žela za izvajanja in skrbno sestavljeno poročilo, iz katerega posnemamo, da ima društvo nekaj pribitka, pohvalo. Omeniti moramo, da je ga. Wohinz vsled štednje sama inkasirala osebno večino članarine, ter je lahko za vzgled vsem ostalim blagajnikom. Za nadzorstvo je poročal tov. Nered, ki se je zelo pohvalno izrekel o delovanju odbora, posebej pa blagajničarke in predlagal vsled tega razrešnico.

Sledile so volitve in je bil izvoljen nov odbor na čelu s tov. Pavlič Viktorjem, kot predsed-

Kreditno društvo Mestne hranilnice ljubljanske

dovoljuje posojila na menice in kredite v tekočem računu vsem kredita zmožnim osebam in tvrdkam

sandra odredil par minutni molk s katerim je obrtništvo počastilo spomin Velikega Pokojnika. Za tem so zborovalci izrazili svojo vdanost novemu vladarju Nj. Vel. Kralju Petru II. s trikratnim „Zivel“.

Vodstvo zbora je nato prevzel delegat O-DJO tov. Košak Ivan ter navzočim razložil pomen novostnojočega se društva in njegaja cilje. Dotaknil se je raznih perečih vprašanj, katera bi morala biti že davno rešena v splošno korist vsega obrtništva v dravski banovini, če bi oni obrtniki, ki so pred 7 leti delali z veliko vneto za samostojno ločeno obrtniško zbornico bili iskreni in držali svojo besedo. Žal nam mora biti, da se moramo baš radi teh ljudi boriti sedaj za to, kar bi bili lahko brez truda in borbe že davno dosegli. Naglasil je, da Zbornica z raznimi šikanami ovira složno delo obrtnikov, kateri niso skupnim zbornicam naklonjeni. Omenil je tudi Okrožne odbore obrtnih združenj, kateri so veliko nepotrebno breme za obrtništvo in so v takem sestavu več v škodo, kakor v korist. Zato se ni čuditi, če jih obrtništvo odklanja. Zborovalci so baš pri obravnavanju te točke dajali duška ter ogorčeni in soglasno zahtevali, da se ti ukinejo. (Da je obrtništvo v resnici ogorčeno nad poslovanjem O. O. se je imel prepričati tudi predsednik O. O. v Ljubljani g. Igljč, ki je prišel na ta zbor, brez da bi bil vabljen od predsednika pripravljalnega odbora. Nam njegova navzočnost ni prav nič škodila, pač pa se je imel priliko na lastne oči in ušesa prepričati, da obrtništvo v ogromni večini graja njihovo delo. G. Igljč je tudi dobil besedo, dasi bi mu to prav lahko zabranili, ker ni imel tu prav ničesar iskati. Toda tudi tu smo se pokazali kavalirje, čeprav se je nam že mnogokrat zgodilo baš nasprotno na raznih zborih, koder so oni imeli prvo besedo.)

Navzoči so izvajanjem delegata pazno sledili in spontano odobrili delo, katerega vrši DJO ter

Koledarčka DJO za leto 1935., ki stane 12 dinarjev in se naroča pri osrednjem DJO Ljubljana, Rimska cesta 19, še niste prejeli, storite to nemudoma, dokler je še kaj koledarčkov v zalogi.

so se na vprašanje delegata ali hoče obrtništvo Šoštanja in okolice sodelovati z DJO in si ustaki je orisal križev pot celjskega obrtništva in obrtnoviti svojo podružnico, izjavili za takojšnje ustanovitev podružnice, proti je glasoval samo eden od navzočih.

Za tem je govoril delegat iz Celja tov. Bizjak, nikov v Ljubnem ter njega zapostavljanje. Podal je tudi prav zanimive podatke o bivšem obrtnem domu v Celju, ki je danes last skupne zbornice ter da stoji prazen. Dejal je, da je celjska podružnica DJO prosila za primeren prostor, da bi zamoglo v večernih urah nuditi obrtnemu naraščanju vsaj nekoliko razvedrila, pa je bila prošnja odklonjena. Poudarjal je, da ni več daleč čas, ko bo vse obrtništvo združeno v DJO ter da si bo obrtništvo prav kmalu doseglo oni cilj, za katerega se bori in trudi že nekaj let. Navzoči so njegova izvajanja nagradili z gromkim aplavzom. Nato je govoril g. Igljč, ki pa s svojim govorom ni mogel nikogar ogreti, ter je končal, brez da bi se kdo zmenil za njegova izvajanja. Za njim je pozdravil zborovalce tov. Holobar iz Celja ter naglasil potrebo podružnice DJO v Šoštanju, da bomo tesno združeni po celi banovini ter čimprej dosegli naš cilj. Zborovalci so se mu oddložili s pritrditvijo na izvajanja.

Govorilo je še nekaj domačinov, nakar je bil izvoljen odbor s tov. Verdnikom, kot predsednikom in tov. Virbnikom, kot podpredsednikom na čelu. Čigar imeni sta zadostno jamstvo za uspešno delo podružnice. Obrtniki so se takoj prijavili v član-

Obrtniška razstava v Celju 1935.

Pod pokroviteljstvom ministra za socialno politiko in narodno zdravje g. Drago Marušiča se vrši od 4. do 18. avgusta t. l. Obrtna razstava v Celju.

Vsi zainteresenti te velike obrtne razstave, kjer hoče celjsko obrtništvo pokazati javnosti obrtniške izdelke naj se obrnejo za prijavo na razstavnii odbor za prireditve razstave v Celju, ali pa na podružnice DJO, ki imajo vsa navodila in pripomočke za prijavo. Opozarjamo posebno specialne obrtniške stroke in panoge, da se te razstave udeležijo. Ministrstvo železnic je za razstavo že dovolilo polovično vožnjo.

stvo in izpolnili svoje obveznosti. Ob koncu zborovanja se je predsednik zahvalil številnim obrtnikom in delegatom za prisostvovanje ter v prisrčnem razpoloženju zaključil ustanovni občni zbor ob 12. uri popoldne.

Rogaška Slatina. Občni zbor podružnice DJO se je vršil v nedeljo 3. III. Predsedujoči tov. Krevvalder je s pozdravom na članstvo in odposlanca O-DJO tov. Moreta iz Ljubljane otvoril občni zbor, nakar so sledila poročila vseh funkcionarjev. Za revizorja, ki sta bila odsotna je poročal tov. tajnik.

Tov. More je zbrano obrtništvo pozdravil in oprostil zadržanega predsednika Pičmana, kateri je bil v Celju, ter kratko poročal o delu O-DJO. Izvoljen je bil stari odbor z malimi izpremembami. Sprejeta so bila soglasno preurejena pravila. Soglasno se je sklenilo, da se nekaj članov udeležijo razstave v Celju. Sledila so še razna poročila o šušmarstvu in davkih. Razpravljalo se je tudi o predstojeh volitvah ter je bila izražena splošna želja, naj skuša DJO prodreti, ako bo postavilo kandidate vsaj v nekaj srezih. Po dobrih dveh urah obrtniškega razpravljanja se je predsednik vsem zahvalil za udeležbo s pozivom, da naj se v organizaciji še intenzivneje dela, kot doslej, in zaključil občni zbor.

Bled. Občni zbor podružnice DJO se je vršil 10. II. Otvoril in vodil ga je predsednik tov. Jemc, ki je s pozdravom na navzoče članstvo in delegata O-DJO otvoril občni zbor ter podal predsedniško poročilo. Sledila so poročila tajnika in bla-

Darujte za spomenik blagopokojnemu viteškemu kralju Aleksandru I. Ujeditelju.

Nabiralna akcija za spomenik je v polnem razmahu. Požrtvovalni prijatelji so z nabiralnimi polami pridno na delu. Pisarna odbora je razposlala veliko število pozivov na razne ustanove, posameznike itd. za prispevke. Naj ne bo nikogar v Dravski banovini, ki bi se hotel odtegniti tej plemeniti patrijotski dolžnosti. Slehernik lahko daruje svotico.

Tekmujemo med seboj, da omogočimo Ljubljani čimprej postavitev dostojnega spomenika našem narodnemu Vodji, ki je vse svoje — žal tako kratko življenje — z nadčloveškim samozatajevanjem posvetil blaginji svojega jugoslovanskega naroda in ki je padel v službi naroda.

Potrebne informacije se dobe v pisarni podpisane odbora, ki se nahaja v palači Trboveljske Premogokopne Družbe (Gledališka ul. 3), IV. nadstropje. Telef. št. 39-53.

Čuvajmo Jugoslavijo!

Odbor za postavitev spomenika Viteškemu Kralju Aleksandru I. Ujeditelju.

gajnika, ki so bila vsa stvarna ter z odobravanjem sprejeta. Prav tako je bilo soglasno sprejeto poročilo nadzorstva. Sprejeta so bila novo preurejena pravila soglasno. Delegat Osrednjega DJO tov. More je pozdravil zbor v imenu Osrednjega društva ter predsednika Pičmana in kratko poročal o delu. Izvoljen je bil prejšnji odbor s predsednikom tov. Jemcem na čelu. Članarina nespremenjena.

Pri slučajnostih se je razpravljalo o nameranih prireditvah, ter raznih težkočah za obrtništvo. Tudi o volitvah v narodno skupščino je bilo govora ter izražena želja, da naj bi obrtništvo na njih sodelovalo vse v sporazumu z ostalim obrtništvom v državi. To bi bil nekak plebiscit o sili obrtništva dravske banovine. Debate se je udeleževalo več navzočih, nakar se je tov. predsednik Jemc zahvalil vsem za udeležbo in zaključil zbor po triurnem razpravljanju.

Obrtniški sestanek v Braslovčah.

V nedeljo, dne 17. II. se je vršil v Braslovčah obrtniški sestanek, ki ga je sklicala celjska podružnica DJO. Udeležilo se je istega okrog 45 obrtnikov. Tov. Holobar iz Celja je s pozdravom otvoril sestanek ob 3/3. uri popoldne, pozdravil navzoče tov. obrtnike, posebno pa še zastopnika sreskega načelstva in druge delegate. Obrazložil je namen tega sestanka, ter podal nato besedo delegatu O-DJO iz Ljubljane tov. Košaku, kateri je podal poročilo o delu in namenu naših društev ter orisal žalostne razmere, ki tarejo obrtništvo. Pozval je navzoče, da tudi obrtništvo tega kraja stopi v vrste DJO. Za njim je govoril tov. Bizjak iz Celja, ki je v številnih dokazoval, kolika so bremena, ki tarejo obrtnika, ter poudarjal, da bomo v bodoče morali biti previdnejši, komu bomo sami sebe zaupali. Naglasil je tudi, da moramo pri volitvah v Narodno skupščino doseči zastopstvo iz obrtniških vrst. Vsi trije govorniki so želi za svoja izvajanja vsesplošna odobravanja.

Izvolil se je takoj pripravljalni odbor za ustanovitev podr. DJO, na čelu s predsednikom tov. Stožer K. krojaškim mojstrom. Pravila so bila sprejeta soglasno, podpisana in vložena v odbritev. H koncu so se oglašili k besedi še domači obrtniki, ki so odobraval delo DJO za koristi obrtništva. S tem je bil izčrpan dnevni red in je predsednik tov. Holobar ob 5. uri zaključil uspeli sestanek.

Občni zbori DJO se vrše:

17. III. 1935. ustanovni občni zbor podružnice DJO v Lukovici, ob 2. uri popoldne v gostilni „Slapar“.

19. III. 1935. občni zbor podružnice DJO v Trbovljah, ob 2. uri popoldne v gostilni „Volker“.

Uspele obrtniške prireditve.

Obrtniške organizacije DJO so letošnje leto priredile prireditve večinoma v korist namenov, ki jih imajo po pravilih. Tako je prav lepo uspela prireditve DJO v Kranju, ki so se je udeležili prav vsi krogi meščanstva in odlični reprezentanti mesta Kranja ter oblasti.

Sledile so prireditve na Viču, Laškem, Ljubljani, Trbovljah, Vrhniki, Bledu, Logatcu, Medvodah, Ljubljana-Šiški itd. Vse prireditve so bil dobro posečene n se je istih udeležilo občinstvo v častnem številu prav tako pa tudi razni predstavniki. Omenili smo že, da je bil čisti dobiček namenjen v korist namenov društev in humane svrhe. Večina prirejajočih organizacij pa se je spomnila ob priliki razdelitve čistega dobička tudi našega lista in naklonila podpore, za kar se upravam najlepše zahvaljujemo, ostala društva, kakor tudi posameznike pa prosimo, da se ob takih prilikah vedno spomnijo lista in mu nakažejo primeren znesek.

V Ljubljani se vrši v soboto, dne 9. marca Valčkov večer, katerega prireja poverjeništvu za izdajo lista „Obrtnik“ ob sodelovanju in s pomočjo ljubljanske in bližnjih podružnic DJO.

Ker je čisti dobiček namenjen v korist tiskovnega sklada lista „Obrtnik“ je dolžnost slehernega obrtnika in prijatelja našega pokreta ter tiska, da poagitira za udeležbo prireditve, se je udeleži in pripelje s seboj svoje znance.

Razno.

Ločene obrtniške zbornice v Avstriji. Povsod v vseh državah zahteva obrtništvo odcepitve od skupnih zbornic. Tako je tudi nastal že pred par leti resen pokret v Avstriji za svoje obrtniške zbornice. Izraza za ta pokret pa je dal zbor, ki se je vršil 15. oktobra pr. l. na Dunaju ob priliki obrtniškega dne. Padel je tedaj dobro utemeljen predlog, ki ga je predlagal arhitekt g. Krogelj in utemeljil z zahtevo, da se energično zahteva čimpreje ustanovitev posebnih obrtniških zbornic tudi v Avstriji. Ta predlog je bil soglasno sprejet in je našel ugodnega odmeva med avstrijskim obrtništvom.

Tiskal J. Blasnik na sl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Odgovoren L. Mikuš.

Obrtniki!

Vlagajte svoje prihranke v

ZANATSKO BANKO,

ker s tem pomagata onim obrtnikom, ki jim je potrebno posojilo in koristite gospodarstvu Vašega stanu.

V vseh denarno-poslovnih zadevah se z zaupanjem obračajte na podružnico Zanatske banke Kraljevine Jugoslavije v Ljubljani.